

19. Имашь още увѣреніе въ себе си, че си водитель на слѣпы-тъ, видѣлина на тѣзи които сж въ тъмнинѣ,

20. Наставникъ на простацы-тъ, учитель на младенцы-тъ, понеже имашь въ законъ-тъ образъ-тъ на знаніе-то и на истинѣ-тъ.

21. И тѣй ты който учишь другыго, не учишь ли себе си? Ты който проповѣдувашь да не крадѣтъ, крадешь ли?

22. Ты който казувашь да не прѣлюбодѣйствувать, прѣлюбодѣйствувашь ли? Ты който ся гнусишь отъ идолы-тъ, святотатству-вашь ли?

23. Ты, който ся хвалишь съсъ законъ-тъ, безчестишь ли Бога чрѣзь прѣстѣпваніе-то на законъ-тъ?

24. Защото, споредъ както е писано, име-то Божіе поради васъ ся хули между язычницы-тъ.

25. Понеже обрѣзаніе-то ползува, ако испълняшь законъ-тъ; ако ли си прѣстѣпникъ на законъ-тъ, то твое-то обрѣзаніе става необрѣзаніе.

26. И тѣй, ако необрѣзанный-тъ съхранява заповѣди-тъ на закона, негово-то необрѣзаніе нѣма ли да му ся вмѣни за обрѣзаніе?

27. И въ природно състояніе необрѣзанный-тъ, който испълнява законъ-тъ не ще ли осѣди тебе, който имашь писаніе-то на законъ-тъ и обрѣзаніе-то, а пакъ си прѣстѣпникъ на законъ-тъ?

28. Защото не е Іудейнъ тойзи който е наявѣ *такъвъ*, нито е обрѣзаніе, което е наявѣ, въ плоть-тъ.

29. Но Іудейнъ е *тойзи* който е вжтрѣшно *Іудейнъ*, и обрѣзаніе това *което* е въ сѣрдце-то, по духъ, а не по буквѣ; на когото похвала-та не е отъ чловѣцы-тъ, но отъ Бога.

ГЛАВА 3.

1. И тѣй какво е прѣимущество-то на Іудейнъ-тъ? или каква полза има отъ обрѣзаніе-то?

2. Много отъ всякъ странж. А най първо защото на *Іудей-тъ* ся вѣври слово-то Божіе.